

[Jefsen Christensen.]

evne, søger Regeringerne i de enkelte Lande kunstigt at spærre netop for den frie Samhandel, den frie Samhandel, der vilde føre til det størst mulige Vareforbrug til overkommelige Priser for Folket. Under de store tekniske Fremskridt, der har fundet Sted i den sidste Menneskealder, er billig Produktion og Masseproduktion blevet mulig paa alle Erhvervslivets Felter. Det, der efter min Mening er Lovgavernes Opgave i de forskellige Lande under den stadigt voksende Produktion i Landbrug og Industri, takket være den forbedrede Teknik, takket være Brugen af Kunstgødning, Elektricitet, Maskinkraft o. s. v., er saa vist ikke at spærre Grænserne for hinandens Varer ved Toldmure og Varefordyrelse, saa Forbruget sænkes paa Grund af Mangel paa Købeevne, men det er at gøre al naturlig Vareudveksling mellem Landene saa billig og ligetil som muligt, saa selv de fattigste kan faa Del i Masseproduktionens Goder, saaledes at Forbruget og Afsætningen kan øges. Gaar Landene ikke disse Veje i Samhandelen med hinanden, medens de forskellige Virksomheder tager alle moderne Hjælpemidler i Anvendelse, ender det vel med, at Erhvervslivet kvæles i dets egen Produktion. Toldmure er nu mere end nogen Sinde, i mine Øjne i hvert Fald, Udtryk for en lignende Begrebsforvirring som den, der gjorde sig gældende under Valutakrisen i de fleste Lande. Man tager fejl af Aarsag og Virkning. Man søger at stække de grønne Grene i Træets Top, men man glemmer, at Aarsagerne til Vanskelighederne ligger et helt andet Sted.

Dette synes der at være en instinktiv Forstaaelse af, naar Repræsentanter samles fra mange Lande for at drøfte Udveje, som fører bort fra Vanskelighederne. Derimod kniber det med at føre tilstrækkelig kraftigt Vidnesbyrd om den dæmrende Forstaaelse, naar de enkelte Landes Repræsentanter kommer hjem til deres egne Parlamenter. Det kommer vel af, at Horisonten der bliver snævrere; man stirrer sig blind paa Døgnets Foreteelser, giver efter for enkelte Erhvervs Ønsker og Krav uden Evne til at holde den nødvendige Fremtidslinie i Europas økonomiske Politik fast.

Fra Venstres Side vil vi imidlertid gerne være med til at sige det, som den foreliggende Konvention er Udtryk for: Stands dog lidt og overvej, om Toldskranker nu ogsaa er Helsemidlet for Europas vanskeligt stillede Erhvervsliv og for det voksende Arbejdsløshedsproblem i alle Lande. Mon ikke der skulde være nok

at gøre for alle flittige Hænder og dygtige Hjerner ogsaa i Nutiden, dersom vi i Stedet for Toldmure fik fri Bane fra Land til Land for det Varebehov, som ethvert Lands Befolkning har? Det Forslag om at standse Toldmurearbejdet, som den foreslaaede internationale Konvention indeholder, er det utvivlsomt en Nødvendighed, at Verden tager op til dybtgaaende Overvejelse og senere Efterlevelse. Derfor kan vi med Glæde stemme for Forslaget til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 24. Marts 1930 afsluttede internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol.

Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at ærede Ordførere i det andet høje Ting har været inde paa en Omtale af Bilag II til det foreliggende Forslag. Det er særlig den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i det andet høje Ting, Hr. Hans Rasmussen, der har glædet sig over den Udsigt til internationale Bestemmelser om en Regulering af de forskellige Landes Produkter, som Punkt 2 i Programprotokollen indeholder. Der er adskillige af de Fremtidsperspektiver, Bilag II ruller op, som maaske kan være meget forstandige; vi kan jo se paa Forslagene, naar de kommer. Men jeg tror, det er rigtigt, at der allerede lyder advarende Røster, hvis det internationale Forum vil foretage sig andet og mere end at virke for en fri og uhindret Vareudveksling mellem Landene. Det private Initiativ og den private Handedygtighed i økonomiske Spørgsmaal skal ikke ind under internationalt Formynderskab.

Derimod vil jeg haabe, at det maa lykkes at naa til fuld Klarhed over Mestbegunstigelsesrettens Rækkevidde, saa vi kan faa klarere Linier her, og at der maa blive gjort et Arbejde for, at veterinære Bestemmelser ikke kan bruges som maske-rede Importforbud. Vi har et levende Indtryk af, at det er sket overfor de sønderjydske Amter Aabenraa og Tønder i Øjeblikket, men det er vort Haab, at Folkeforbundets Arbejde paa det økonomiske som paa andre Omraader maa være af frigørende Karakter, saa at den Bitterhed og Kampaand, som Tvangs- og Kampmidler, anvendte af Staterne imod hinanden, fremkalder, maa blive afløst af Villie til Samarbejde i fælles Interesse.

Maa jeg i Forbindelse med Omtalen af de veterinære Foranstaltninger overfor Aabenraa og Tønder Amter have Lov til at rette en ganske forkert Fremstilling af denne Sag af Ordføreren for det konservative Folkeparti i det andet høje Ting, Hr.